

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥
 तथा विक्रोशमानस्य फाल्गुनस्य ततस्ततः ॥ उपारमत पाण्डुनां सेना तव च भारत ॥ ३१ ॥ तामस्य वाचे देवाश्च क्रपयश्च महामनः ॥ सर्वसैन्यानि चाक्षुद्रां प्रहृष्टाः
 प्रत्यपूजयन् ॥ ३२ ॥ तत्संपूज्य वचोऽक्रूरं सर्वसैन्यानि भारत ॥ मुहूर्तमस्वपन्नराजन् श्रान्तानि भरतर्षभ ॥ ३३ ॥ सातु संप्राप्य विश्रामं ध्वजिनी तव भारत ॥ सु
 खमाप्तवती वीरमर्जुनं प्रत्यपूजयत् ॥ ३४ ॥ त्वयि वेदास्तथास्त्राणि त्वयि बुद्धिपराक्रमौ ॥ धर्मस्त्वयि महाबाहो दयाभूतेषु चानघ ॥ ३५ ॥ यच्चाश्वस्तास्तवेच्छामः
 शर्म पार्थ तदस्तु ते ॥ मनसश्च प्रियानर्थान् वीरक्षिप्रमवाप्नुहि ॥ ३६ ॥ इति ते तनरव्याघ्रं शंसंतो महारथाः ॥ निद्रया समवाक्षिमास्तूष्णीमासन्विशंपते ॥ ३७ ॥
 अश्वपृष्ठेषु चाप्यन्ये रथनीडेषु चापरे ॥ गजस्कंधगताश्चान्ये शेरैरेतं चापरे क्षितौ ॥ ३८ ॥ सायुधाः सगदाश्चैव सखद्गाः सपरश्वधाः ॥ सप्रासकवचाश्चान्ये नराः सु
 साः पृथक् पृथक् ॥ ३९ ॥ गजास्ते पन्नगाभोगैर्हस्ते भूरणुगं ठितैः ॥ निद्रां धावसुधां च क्रुघ्राणि निःश्वासशीतलां ॥ ४० ॥ सुप्ताः शुशुभिरेतन्न निःश्वसंतो महीतले ॥
 विकीर्णा गिरयो यद्वन्निःश्वसद्भिर्महोरगैः ॥ ४१ ॥ समां च विषमां च क्रुः खुराग्रैर्विकृतां महीं ॥ हयाः कांचनयोक्रास्ते केसरालं विभियुगैः ॥ ४२ ॥ सुषुप्तत्राजं
 द्रयुक्तावाहेषु सर्वशः ॥ एवं हयाश्च नगाश्च योधाश्च भरतर्षभ ॥ युद्धादिरम्य सुषुप्तः श्रमेण महता न्विताः ॥ ४३ ॥ तत्तथानिद्रयामग्नमबोधं प्रास्वपद्भूशं ॥ कुशलैः शि
 ल्यिभिर्न्यस्तं पटैश्चित्रमिवाद्भुतं ॥ ४४ ॥ तैश्च त्रियाः कुंडलिनो युवानः परस्परं सायकविक्षतांगाः ॥ कुंभेषु लीनाः सुषुप्तगजानां कुचेषु लग्न्या इव कामिनीनां ॥ ४५ ॥
 ततः कुमुदनाथेन कामिनी गंडपांडुना ॥ नेत्रानंदेन चंद्रेण माहेंद्री दिगलंकृता ॥ ४६ ॥ दशशताक्षककुब्दरिनिःस्ततः किरणकेसरभासुरपिंजरः ॥ तिमिरवारण
 यथविदारणः समुदियादुदयाचलकेसरी ॥ ४७ ॥ हरद्वयोत्तमगात्रसमद्युतिः स्मरशरासनपूर्णसमप्रभः ॥ नववधूस्मितचारुमनोहरः प्रविस्तृतः कुमुदाकरवां
 धवः ॥ ४८ ॥ ततो मुहूर्ताद्भगवानुरस्ताच्छशलक्ष्णः ॥ अरुणं दर्शयामास ग्रसन् ज्योतिः प्रभां प्रभुः ॥ ४९ ॥ अरुणस्य तु तस्यानुजातरूपसमप्रभं ॥ रश्मिजा
 लं महच्चंद्रो मंदं ममास्तुजत् ॥ ५० ॥ उत्सारयंतः प्रभया तमस्ते चंद्ररश्मयः ॥ पर्यगच्छच्छन्नैः सर्वादिशः खंचक्षितितथा ॥ ५१ ॥ ततो मुहूर्ताद्भुवनं ज्योति
 र्भूतमिवाभवत् ॥ अप्रत्ययमप्रकाशं च जगामाशु तमस्तथा ॥ ५२ ॥ प्रतिप्रकाशिते लोके दिवाभूते निशाकरे ॥ विचेरुर्न विचेरुश्च राजन्नकं चरास्ततः ॥ ५३ ॥
 बोध्यमानंतु तत्सैन्यं राजंश्चंद्रस्य रश्मिभिः ॥ बुबुधे शतपत्राणां वनं सूर्यांशुभिर्यथा ॥ ५४ ॥